

Duitsland:

Nahe

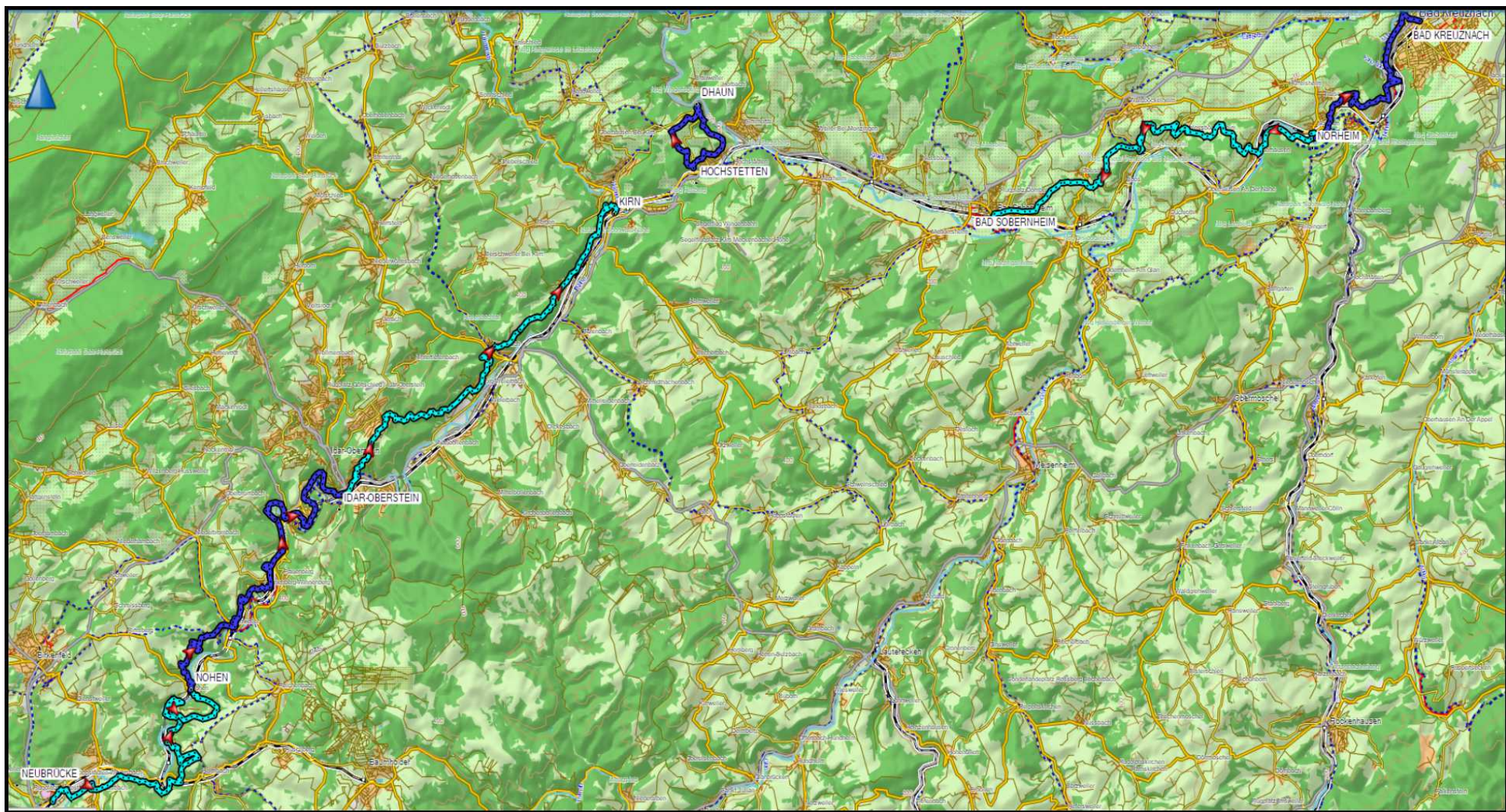
Kirn: *Ferienwohnung Hornemann*

www.traum-ferienwohnungen.de/68062/

17 t/m 23 mei 2022

Dinsdag 17 mei	Heel - Kirn		270 km 1
18 mei	Neubücke - Nohen		18 km 2
19 mei	Nohen - Idar-Oberstein		21 km 14
20 mei	Rondje Hochstetten - Dhaun		8 km 24
21 mei	Idar-Oberstein - Kirn		21 km 33
22 mei	Norheim - Bad Sobernheim		20 km 42
23 mei	Norheim - Bad Kreuznach		10 km 49

Dinsdag 17 mei Heel - Kirn

 270 km

Deze wandelvakantie gaan we met z'n vieren op stap en wel met onze vrienden Francien en Ben. De bestemming is het kleine plaatsje Kirn in het dal van de Nahe. De Nahe is een linkeroever van de Rijn, die bij Bingen in de Rijn uitmondt. De Nahe loopt door Saarland en Rijnland-Palts en is 125 km lang.

We vertrekken om 1.00 uur in de middag vanaf ons huis en arriveren zonder problemen tegen 4.00 uur bij ons gehuurde appartement in Kirn. Het appartement is uitermate geschikt voor 4 personen met 2 grote slaapkamers, grote badkamer en voldoende ruimte in de keuken en woonkamer. Ook het balkon is heel geschikt voor ons vieren. Nadat we ons geïnstalleerd hebben gaan we via een mooi wandelpad richting het centrum van Kirn. Tot de markt is het ruim 2 km en daar vinden we een mooi plekje op een terras.

Het is onze bedoeling om in 6 dagen door het dal van de Nahe te lopen van Neubrücke tot Bad Kreuznach:

- twee dagen de (nieuwe) Nahesteig: Neubrücke - Nohen - Idar-Oberstein
- twee dagen de (oude) Nahehöhenweg: Idar-Oberstein - Kirn - Bad Sobernheim
- tenslotte twee dagen eigen ontwerp: Bad Sobernheim - Norheim - Bad Kreuznach

Omdat het weer roet in het eten dreigt te gooien vervangen we de etappe van Kirn naar Bad Sobernheim (24 km) door een kort rondje vanuit Hochstetten (8 km).

18 mei Neubücke - Nohen

 18 km

Laagste punt: 303 m Hoogste punt: 467 m Totale stijging: 530 m Totale daling: 560 m

Vandaag gaan we de eerste etappe wandelen van de Nahesteig. De auto zetten we op een parkeerplaats in Kirn en vanaf daar is het een kleine 10 minuten wandelen tot het station. We hebben een weekkaart gekocht voor de parkeerplaats daar we in principe elke dag van deze parkeerplaats gebruik gaan maken. Ook hebben we via een app alvast treinkaartjes gekocht.

We zijn ruim op tijd voor de trein naar Neubücke.

Al snel verlaten we de bebouwing en lopen onder het spoor door.

Hier steken we op een gemakkelijke manier een zijriviertje van de Nahe over.

Gezellig keuvelend vervolgen we onze weg.

We zien aan de overkant het kerkje van Weiersbach.

Waterplezier onderweg.

De Nahe oversteken gaat middels stapstenen die toch wel heel erg op afstand van elkaar liggen.

Als we een half uurtje verder zijn komen we aan bij de Keltische boomcirkel. Deze cirkel bestaat uit 21 bomen die elk een deel van het jaar voorstellen, bij elke boom staat een bordje met horoscoop.

In het midden van de kring staat een prieeltje met een bord voorzien van alle informatie met betrekking tot de bomen.

Op deze plek bevindt zich behalve een stempel ook een kleine apotheek.

Hierna wandelen we in een heerlijk koel bos over een mooi smal paadje met beneden ons de Nahe en het spoor.

Ondertussen is het lunchtijd en stuiten we op een wel heel koele verrassing. We zijn aangekomen bij een kelder met bier en fris waar de plaatselijke visvereniging zorg voor draagt. Francien heeft de eer om deze kelder van enige flesjes te ontdoen. De hoogte van de bijdrage mogen we zelf bepalen.

Na deze pauze gaat het weer verder over paden waarlangs de brem welig tiert ...

... en over paden met prachtige vergezichten.

Als Francien en ik aankomen op het punt Eisenbahnerglück worden we verwelkomd door Ben en Wim.

Nadat Wim en ik op de foto zijn gezet houden we nog even een korte pauze.

Vanaf dit uitzichtpunt heeft men zicht op de spoorlijn, vandaar de naam.

We vervolgens onze wandeling over weer een smal pad dat zo nu en dan wat hoogteverschillen kent.

Op deze brug hebben we een mooi doorkijkje op de Nahe.

Hier wandelen is altijd weer mooi.

In het bos komen we deze wijnbar tegen op ons pad. We besluiten hier toch maar geen gebruik van te maken.

Even na 4 uur zien we beneden ons Nohen liggen, ons eindpunt van vandaag. We dalen af naar dit plaatsje en lopen naar het station waar we op de trein stappen naar Kirn. We hebben er een heel mooie en warme eerste dag opzitten.

19 mei Nohen - Idar-Oberstein

 21 km

Laagste punt: 249 m Hoogste punt: 421 m Totale stijging: 780 m Totale daling: 840 m

Deze morgen nemen we de trein naar Nohen en daar beginnen we omstreeks half 10 aan de wandeling. Een stuk vroeger dan gisteren daar we verwachten dat het een pittige wandeling gaat worden met veel hoogtemeters.

We lopen al snel het kleine dorpje uit en als we even later het bos binnenwandelen zien we al snel een "Umleitung". Met behulp van de bordjes en de gps verdwalen wij niet.

Een eindje verder wijst ons een bordje de weg naar de grot van "Odels Uwe". Het verhaal vertelt dat in de dertigjarige oorlog (1618 - 1648) in deze grot een vrouw met de naam Odilche heeft geleefd. Ze was haar dorp ontvlucht toen de dorpsgenoten door ziekte en oorlog omkwamen. Door het dichte struikgewas was de grot niet te zien. Het benodigde drinkwater haalde ze uit de beek en ze had twee kippen bij zich die beurtelings een ei legden.

Wim en Ben gaan een kijkje nemen bij de grot en zien daar ook een kist met daarin mooie glimmende stenen.

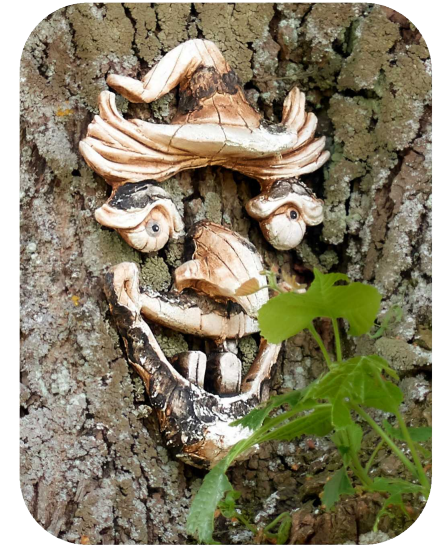

Zodra de mannen weer beneden zijn gaan we weer verder.

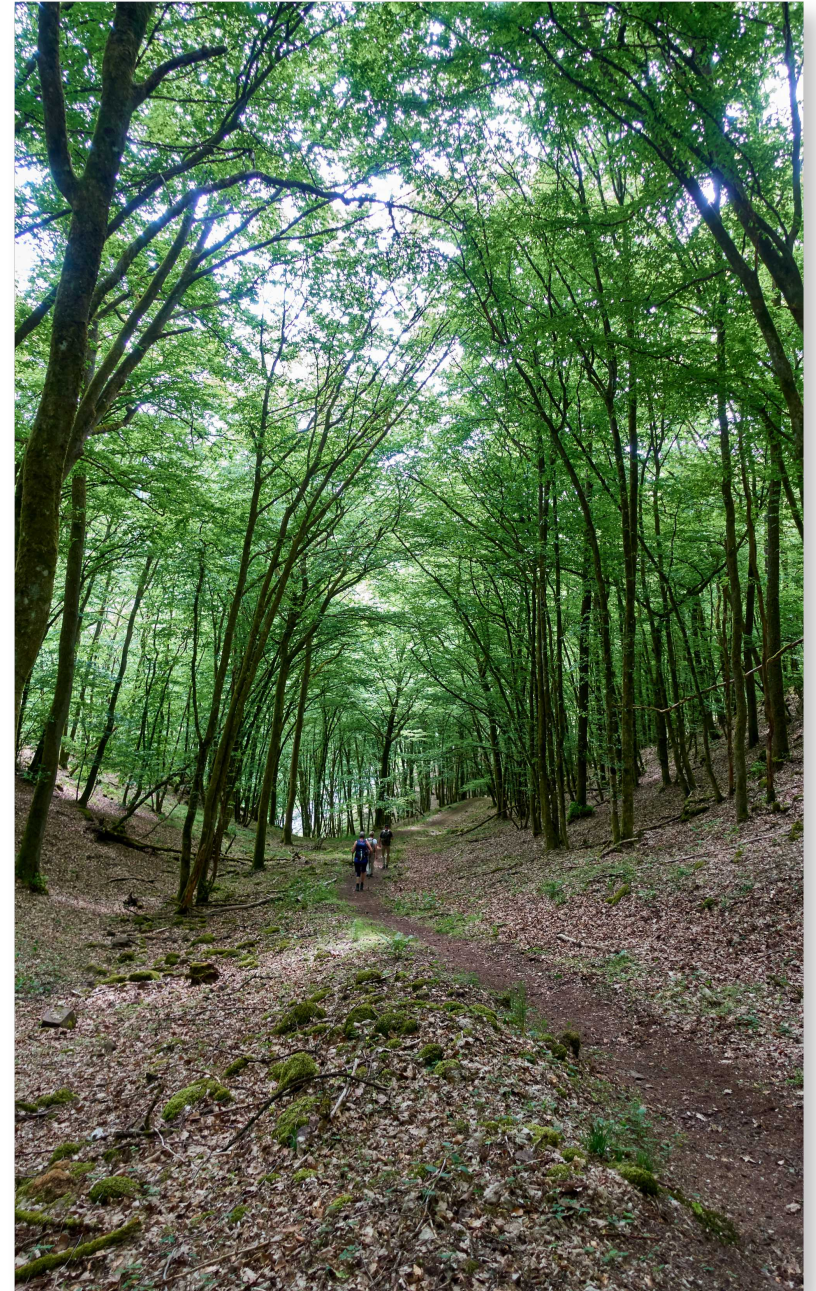
Vervolgens komen we aan in het piepkleine dorpje Kronweiler waar we deze oude trekkertjes van dichtbij kunnen bekijken.

Als we het dorpje achter ons hebben gelaten zien we een mooie pauzeplek.

Het is vandaag hard werken.

Het hooi kan worden binnengehaald.

Deze plant, de Salomonszegel, zorgt ervoor dat zijn bloemen altijd in de schaduw hangen.

Een mooi plaatje van de Nahe.

Zicht op Frauenberg.

Het is inmiddels 1 uur als we aankomen bij de oude Oberbrombacher vissershut. Een aantal vissers brengt daar hun wekelijkse uitje door en wij mogen zelf een graai doen in de koelkast. En met dit warme weer is een koude Radler niet te versmaden.

We zijn alweer een stuk gevorderd met de wandeling als we in de verte de grote weg zien liggen waar we straks onderdoor wandelen.

Vol goede moed lopen we door.

Een laatste rust met mooi uitzicht

Dan is daar ineens het einde (of begin) van de Nahesteig.

Als we denken dat we bijna in Idar-Oberstein zijn gooit dit bordje nog wat roet in het eten.

Vlak voordat we bij het treinstation arriveren moeten we nog even onze regenjassen aan. Wie had dat gedacht na een dag met heel veel zon. Maar we kijken terug op een mooie wandeling met wel wat meer bos dan gisteren maar daar waren we vandaag met deze warmte wel heel blij mee.

20 mei Rondje Hochstetten - Dhaun

 8 km

Laagste punt: 235 m Hoogste punt: 386 m Totale stijging: 290 m Totale daling: 290 m

Daar de weersvoorspellingen voor aan het begin van de middag bar en boos weer voorspellen besluiten we om de geplande wandeling voor vandaag te laten vervallen en een zelfbedacht rondje te gaan wandelen. Daarvoor gaan we eerst met de auto naar Hochstetten en vinden zonder problemen een parkeerplaatsje op een wandelparkeerplaats.

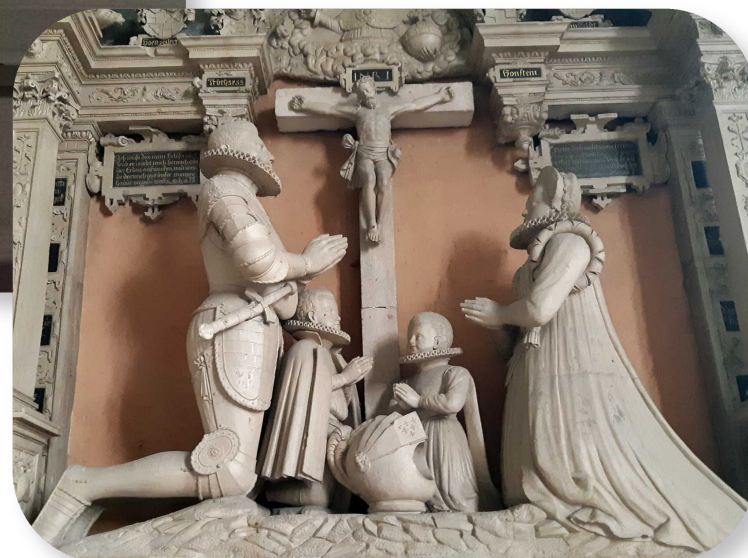
Vanaf daar begint de wandeling gelijk met een stijging naar het piepkleine plaatsje St. Johannisberg waar we de voormalige stiftkerk gaan bekijken. Van deze kerk wordt voor het eerst al in 1283 melding gemaakt en was in bezit van één van de bewoners van slot Dhaun waar we later deze wandeling ook nog komen.

Op het grasveldje bij de kerk liggen een aantal wel heel oude grafzerken.

Binnenin de kerk ziet alles er mooi doch eenvoudig uit.

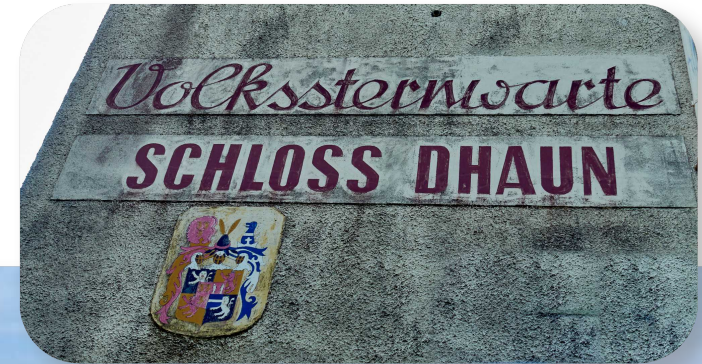

Na het bekijken van de kerk bevindt zich zo'n 100m verder de Nahe Skywalk met zicht op het Nahetal.

Dit uitzichtspunt is aangelegd in 2015 en is een toeristische trekpleister. Of dat zo is?..... wij waren de enigen en helaas was de horeca gesloten.

Na dit alles gezien te hebben gaan wij verder met ons rondje en komen even later aan bij de sterrenwacht die zo te zien ook in bezit is geweest van slot Dhaun.

Daarna is het niet lang meer lopen naar slot of burcht Dhaun. Een prachtig slot dat voor het eerst in 1215 wordt genoemd, maar waarschijnlijk wel ouder is. Wij nemen alle tijd om alles te bekijken.

Eén van de bijzondere of wel bizarre plek is een ondergronds gangenstelsel waar mensen werden gemarteld en gevangen werden gehouden.

Ondertussen komen we in contact met de vrouw die onlangs de kruidentuin heeft aangelegd. Zij biedt aan om ons alles over deze tuin en de kruiden te vertellen en is zo enthousiast dat we haar uiteindelijk laten weten dat we toch echt weer verder moeten.

Daarna lopen we via de plek waar in de buitenlucht bruiloften worden gehouden weer naar de uitgang van het slot.

We laten het slot achter ons..

Daar het ondanks de voorspellingen nog steeds mooi weer is houden we nog maar een pauze voordat we even later weer bij de auto aankomen.

Bij het appartement aangekomen is het heerlijk nagenieten van een mooie wandeling.

21 mei Idar-Oberstein - Kirn

 21 km

Laagste punt: 191 m Hoogste punt: 473 m Totale stijging: 720 m Totale daling: 800 m

Vandaag gaan we voor een wandeling over de Nahehöhenweg en stappen weer op de trein in Kirn voor een ritje naar Idar-Oberstein. Vandaaruit wandelen we weer terug naar Kirn.

De dag begint met een wandeling door het centrum van Idar-Oberstein waar de winkelstraat nog verlaten is, maar we zien wel de Felsenkirche al liggen. Deze kerk werd rond 1483 gebouwd in een natuurlijke nis van de rots. We hadden graag deze kerk van binnen willen bekijken maar omwille van werkzaamheden is deze gesloten.

Door deze werkzaamheden is er ook een omleiding naar slot Oberstein en dat betekent trappen lopen, heel veel trappen!

Het slot Oberstein, dat ook gesloten is, is niet heel spectaculair maar we hebben er wel een mooi uitzicht.

We dalen af, lopen langs de slotvijver en verder door het bos, geholpen door de uitstekende bewegwijzering.

Na het bos is daar dan weer een prachtige weidse omgeving.

We zijn alweer ruim een uur verder als we langs dit kerkje in Georg-Weierbach lopen.

Ook het lopen in een bos kan heel mooi zijn..

Onze wandeling gaat later weer verder over al weer een mooi pad.

Met dit uitzicht houden we weer een welverdiende pauze en deze keer met koffie en thee.

We zijn al behoorlijk ver gevorderd met de wandeling als we boven ons de burchtruïne Kyrburg zien liggen en we besluiten om hiervoor wat extra hoogtemeters te trotseren.

Onze beloning is een prachtig terras met dito uitzicht. Hier doen we ons tegoed aan heerlijk koud bier en daarna aan ijs en ijskoffie.

Hierna gaan we de burchtruïne nog met een bezoekje vereren en ook dat is de moeite waard.

Rest ons nog de afdaling naar de parkeerplaats van Kirn en het korte ritje naar het appartement.
We hebben er weer een heel mooie dag opzitten.

22 mei Norheim - Bad Sobernheim

 20 km

Laagste punt: 118 m Hoogste punt: 327 m Totale stijging: 670 m Totale daling: 630 m

Deze dag gaan we een zelf uitgezette wandeling doen en daarvoor gaan we vanuit Kirn met de trein naar Norheim.

De omgeving van deze wandeling is weer heel anders dan de vorige dagen. We genieten intens van de gele velden...

van de wijngaarden

... en van de paden door de uitgestrekte velden.

Als het middaguur al is verstreken zien we een volgende hoogtepunt van de dag en wel de Heimbergturm op de Heimberg.

De Heimbergturm op de Heimberg is 29 m hoog en het uitzichtplatform bevindt zich op 24 m. Hiervoor moeten we wel eerst 144 treden overwinnen. Dit uitzichtpunt ligt tussen de plaatsjes Schloßböckelheim und Waldböckelheim.

Vanaf het uitzichtpunt heb je aan alle zijden een prachtig zicht over de omgeving en door het mooie weer kunnen we kilometers ver kijken.

Waldböckelheim met de opvallende kerk.

Ons pad loopt letterlijk langs de wijnranken omlaag.

Deze slang steekt vlak voor ons de weg over maar hij gunt ons wel de tijd om een foto te maken.

Aan het einde van de wandeling komen we aan in Bad Sobernheim waar we de trein naar Kirn nemen. We hebben deze dag van elke kilometer genoten.

23 mei Norheim - Bad Kreuznach

 10 km

Laagste punt: 105 m Hoogste punt: 327 m Totale stijging: 260 m Totale daling: 270 m

Deze laatste dag houden we de route kort en is ook weer uitgezet door Wim. We vertrekken nu niet vanuit Kirn maar rijden naar het stationnetje van Norheim. Daar hadden we gisteren al een mooi parkeerplekje gevonden net buiten het plaatsje.

We starten gelijk al met een mooi stukje natuur en een watermolen aan de rand van het dorpje.

Spoorzicht.

Dit paadje door de gele bloemen moet ons hogerop brengen.

Nog ff doorklauteren en we hebben dit ook weer gehad.

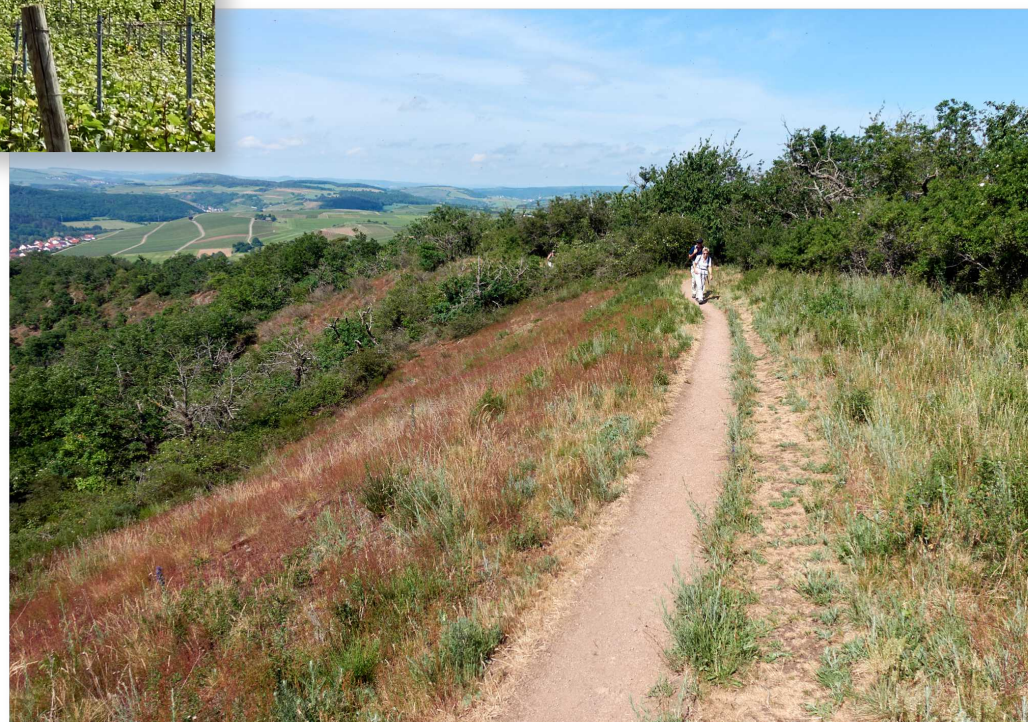

Als we het klauterpaadje hebben gehad zien we de Rotenfels, waar we naar toe willen, al liggen. Dit is de hoogste steile rotswand in Duitsland ten noorden van de Alpen.

We zien even later de helicopter die de wijngaarden met bestrijdingsmiddelen te lijf gaat.

Een relaxed stukje wandelpad.

We zijn aangekomen op het uitkijkpunt van de Rotenfels die de naam Bastei draagt.

En bij een kruis hoort een foto.

Inmiddels hebben we het uitzichtpunt weer achter ons gelaten, maar hier kijken we toch nog even achterom naar de Bastei.

Hierna dalen we af naar Bad Kreuznach en gaan een kijkje nemen bij de Gradierwerke. Hieronder volgt een uitleg over deze Gradierwerke.

“Het Salinental tussen Bad Kreuznach en Bad Münster vormt een onmiskenbaar gezondheidslandschap. Gradierwerke met een totale lengte van 1,1 km, elk 9 m hoog, staan naast elkaar opgesteld. Deze enorme haagmuren, waarop aan weerszijden zout water naar beneden druppelt, vormen het grootste openluchtinhalatorium van Europa. Een wandeling is niet alleen goed voor je gezondheid, maar ook een reis door de geschiedenis van de zoutwinning.

Hier, waar de Nahe door een indrukwekkend bergmassief slingert, werd 400 jaar geleden zout gewonnen. Het mineraalwater heeft een zoutgehalte van ongeveer 1,5%. Er werd 270 jaar lang zout uit gewonnen. Het doel was om het zoutgehalte in de pekels te verhogen tot 26%. De gradierwerke waren een cruciale tussenstap. In de 18e eeuw vond Freiherr von Beust het druppelsorteerproces uit. Het thermale water druppelt neer op grote frames met sleedoornhagen. De natuurlijke verdamping verhoogt het zoutgehalte. De pekels werden zeven keer opgepompt met waterraderen en liep langzaam naar beneden. Na een week kan een zoutgehalte van 15 tot 20 graden worden bereikt. De pekels kwamen vervolgens van het gradierwerk naar de kookfabriek, waar het zout werd geproduceerd. Tegenwoordig wordt het zoute water gewonnen uit een 500 m diepe bron in het Salinental.

De installatie om het water omhoog te pompen.

Nadat we uitgebreid deze Gradierwerke hebben bekeken lopen we nu richting het centrum van Kreuznach en komen aan bij de Brückenhäuser die rond 1500 op de peilers van de Oude Nahebrug zijn gebouwd. De peilers van de brug dienen nu als kelders.

We proosten op een terras aan de Nahe met zicht op de Brückenhäuser op deze dag.

Hierna lopen we naar het station en reizen weer terug naar Norheim. De terugrit met de auto levert geen enkel probleem op en zo kijken we tevreden terug op een heel mooie en geslaagde wandelvakantie.

